

IFJÚSÁGI

HÍRNÖK

2009. január - március

Imádságot

**GÁTLÓ
KÖRÜLMÉNYEK**

▶ Meztelenül a paradicsomban

▶ A tíz leprás

▶ A rókák és a szőlőskert

▶ Adoniram és Ann

▶ Ragyogás a napsütésben

▶ Imádság

Imádságot

GÁTLÓ KÖRÜLMÉNYEK

Írta: TONY MARAIZU

És lőn, mikor [Jézus] imádkozék egy helyen, minekutána elvégezte, monda néki egy az ő tanítványai közül: Uram, taníts minket imádkozni, miképen János is tanította az ő tanítványait.” (Lukács 11:1) Jézus így válaszolt: „Ti azért így imádkoztatok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved; Jőjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek; És ne vígy minket kísértetbe, de szabadíts meg minket a gonosztól. Mert tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség mind örökké. Ámen!” (Máté 6:9-13)

„[Idézve Lukács 11:2-4] Krisztus nem azért adta ezt az imát, hogy formaiasan ismétlegessük. Azért adta, hogy szemléltesse milyennek kell lennie az imádságnak: egyszerűnek, megfontoltnak és alaposnak.” – *The Youth's Instructor*, 1899. December 7.

Példájába a következőket foglalta bele Krisztus: „Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is... és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek.”

Ha van valami, amit egy hívőnek alaposan kell tanulmányoznia és nagy odaadással akkor az az ima. Sokan eltevelyedtek ma és némelyek magányosak lettek hitükben, mert nem tudják hogyan imádkozzanak.

Találkoztam olyan emberrel

aki elmondta, hogy azért nem megy soha a gyülekezetbe, hogy az ő élete nyugodt maradjon. Azt mondta: „Hűséges követője voltam Jézus Krisztusnak, fizettem a tizedet és áldozatokat, próbáltam mindent megtenni, hogy Isten elvárásainak megfeleljek, azonban néhány éve egy ember követelt egy nagy földterületet az enyémről, hogy az az ő tulajdona. Nem csak követeltem, hanem a bíróságon perre is vitte az ügyet. Mondtam Istennek, ha segítesz megnyerni ezt a dolgot, akkor míg élek mindig téged foglak szolgálni, azonban ha megengeded, hogy ez az ember elvegye azt a nagy földrészemet, egyetlen reménységemet, akkor soha többet nem imádlak téged.”

1. AKADÁLY

Elfelejtkezni arról, hogy „legyen meg a te akaratod”

Az első akadály az amikor nem Isten akaratával összhangban imádkozunk. (Máté 6:10)

Soha ne feledjük, imáinkban mindig azért fohászkodjunk, hogy Isten akarata teljesüljön, bármi is legyen az, bármit is hozzon a jövő. Istenünknek végtelen a bölcsessége; viszont amit mi úgy gondolunk, hogy a legjobb, nem biztos, hogy javunkra lesz. Gondoljunk csak a halálra ítélt zsidó rabszolgákra, mivel eltökélték, hogy inkább Istennek engedelmességek mintsem embernek. „Felelének Sidrák, Misák és Abednégó, és mondanak a királynak: Oh Nabukodonozor! Nem szükség erre felelnünk néked. Ímé, a mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az

égő, tüzes kemenczéből, és a te kezedből is, oh király, kiszabadít minket. De ha nem tenné is, legyen tudtadra, oh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk, és az arany állóképet, amelyet felállítottál, nem imádjuk.” (Dániel 3:16-18)

Ezek a zsidó fiatalok tudták, hogy Isten mindent meg tud tenni, még a tüzes kemencéből is kiszabadítja őket. Azonban ha mégsem [ha valamilyen okból mégsem mentené meg őket], azt mondták „legyen tudtadra, oh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk”

Tudnunk kell, hogy nagy különbség van az között, hogy mi mit akarunk és hogy mire van szükségünk. Isten talán nem adja meg amit kívánunk, viszont minden biztonnal megadja azt amire szükségünk van.

„Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.” (Filippi 4:19)

Sokan mondják, de ha szerető Istenünk az Ő végtelen bölcsességében látja, hogy amit ők kérnek, nem fogja segíteni hitüket, akkor elutasíthatja, hogy teljesítse kéréseiket.

„Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt.” (Jakab 4:3)

„És ez az a bizodalom, amellyel ő hozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket: És ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kértünk ő tőle.” (1János 5:14,15)

„Amikor földi áldásokért kö-

Ha van valami, amit egy hívőnek alaposan kell tanulmányoznia és nagy odaadással akkor az az ima. Sokan eltévelyedtek ma és némelyek magányosak lettek hitükben, mert nem tudják hogyan imádkozzanak.

nyörögsz, ne feledd, hogy az Úr láthatja hogy nem lesz javadra, vagy az Ő dicsőítésére ha megad bármit amire csak vágysz. De válaszolni fog imádra megadva azt ami a legjobb neked.” – *In Heavenly Places*, p. 82.

„A komoly, hívő szívből fakadó ima az amely hatásos és izzó, ez nagyon eredményes. Isten nem mindig úgy felel imánkra, amint elvárnánk, hiszen lehet, hogy nem azt kérjük, ami a legáldásosabb lenne számunkra; de végtelen szeretetével és bölcsességével azokat a dolgokat adja meg, amelyekre a legnagyobb szükségünk van.” – *Bizonyságtételek*, 4. kötet, 531.

2. AKADÁLY

Könyörtelen lelkület

Az ima második akadály, ha nem tudunk megbocsátani annak, aki vétett ellenünk. „Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek.” Sok állítólagos hívő nagyon nehéznek találja, hogy megbocsássa mások hibáit. Jézus mondja: „Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” (Máté 6:15)

A könyörtelenség gátolja az imákat. „A böjt és ima nem ér el semmit, míg szívünk helytelen tetteink következtében eltávolodott Istentől. Olvasd el Ésaías 58:6,7,9-11.” – *Counsels on Health*, p. 377

„Azért mondom néktek: Amit könyörgéstegekben kértetek, higyjétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek. És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami pana-

szotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket. Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” (Márk 11:24-26)

Ezekkel a szavakkal Krisztus önmaga tette egyértelművé, hogy akik nem akarnak megbocsátani másoknak, azok nem kaphatnak választ imáikra.

„Aki nem hajlandó megbocsátani, önmaga zárja el azon forrást, amelyből egyedül nyerhetne isteni irgalmasságot. Sohase gondoljuk, hogy jogunk van bocsánatunkat megvonni azoktól, akik bennünket megsértettek, mert irányunkban való igazságtalanságaikat nem akarják beismereni. Bizonyosan kötelességük lenne szívüket bűnbánat és beismerés által megalázni; ám de mi legyünk tökéletes irgalommal eltelve azok iránt, akik ellenünk vétkeztek, akár megbánják, akár nem. Még ha még oly súlyosan megbántottak is bennünket, se tápláljuk magunkban a szomorúság érzetének árnyékát sem, hanem bocsássunk meg oly tökéletesen mindazoknak, akik jogtalanságot követtek el ellenünk, mint ahogy mi kívánjuk, hogy Isten megbocsássa, amit ellene vétkeztünk” – *Gondolatok Krisztus Hegyibeszédéről*, 141.

„Azért, ha a te ajándékodat az oltárra viszed és ott megemlékezel arról, hogy a te atyádfiának valami panaszja van ellened: Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékodat, és menj el, elébb békélj meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel a te ajándékodat.” (Máté 5:23,24)

3. AKADÁLY

Kétely és elcsüggedés

Az ima harmadik akadály a kételkedés vagy elcsüggedés. Az élet bizonyos dolgai majdnem teljes mértékben ettől függnek. Sokan pont akkor veszítik el hitüket, amikor épp azon vannak, hogy a kapott világosság szerint éljenek és úgy tűnik, hogy ennek ellenére imáikra nem jön a válasz. Azonban ennek nem kellene így lennie, mert valószínűleg pontosan akkor kapunk választ imáinkra, amikor az elcsüggedés erő vesz rajtunk.

Ne add fel!

„[Jézus] monda pedig [a tanítványoknak] példázatot is arról, hogy mindig imádkozni kell, és meg nem restülni; Mondván: Volt egy bíró egy városban, aki Istent nem félt és embert nem becsült. Volt pedig abban a városban egy özvegyasszony, és elméne ahhoz, mondván: Állj bosszút értem az én ellenségeimen. Az pedig nem akará egy ideig; de azután monda ő magában: Jól lehet Istent nem félek és embert nem becsülök; Mindazáltal mivelhogy nékem terhemre van ez az özvegyasszony, megszabadítom őt, hogy szüntelen reám járván, ne gyötörjön engem. Monda pedig az Úr: Halljátok, mit mond e hamis bíró! Hát az Isten nem áll-e bosszút az ő választottaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűró is irántuk? Mondom néktek, hogy bosszút áll értök hamar. Mindazáltal az embernek Fia mikor eljő, avagy talál-e hitet e földön?” (Lukács 18:1-8)

„És ímé egy kananeus asz-

szony jöven ki abból a tartományból, kiált vala néki: Uram, Dávidnak fia, könyörülj rajtam! Az én leányom az ördögtől gonoszul gyötörtetik. Ő pedig egy szót sem felele néki. És az ő tanítványai hozzá menvén, kérik vala őt, mondván: Bocsásd el őt, mert utánunk kiált. Ő pedig felevén, monda: Nem küldettem, csak az Izráel házának elveszett juhaihoz. Az asszony pedig odaérvén, leborula előtte, mondván: Uram, légy segítségül nékem! Ő pedig felevén, monda: Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. Az pedig monda: Úgy van, Uram; de hiszen az ebek is esznek a morzsalékokból, amik az ő uroknak asztaláról aláhullanak. Ekkor felevén Jézus, monda néki: Óh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratom szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva.” (Máté 15:22-28)

Ennek az asszonynak nagyon nagy szüksége volt Jézus segítségére, azonban ahogy közelebb került hozzá, elbátortalanodott.

1. Jézus egy szót sem szólt, amikor az asszony feléje kiáltott.

2. A tanítványok kérétek, hogy küldje el.

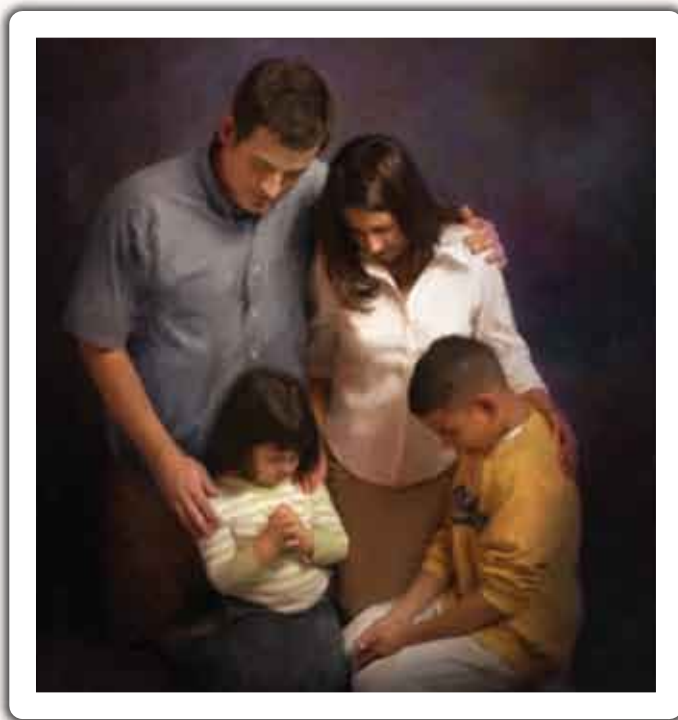
3. Kiáltására Jézustól először ilyen választ kapott: „Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni.” Ez a válasz teljesen elbátortalanította volna a komolytalanokat.

Az azonban kitartása elűzte az elcsüggedést. Hitét megőrizve tovább követte Jézust. Végül Jézus ezt mondta neki: „Óh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratom szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva.”

Ha feladja, akkor a lánya nem gyógyult volna meg. Hite meg lett próbálva és helyt állt, s így kérése teljesült.

„Amikor Illés a Kármel hegyén esőért imádkozott (1Kirá-

lyok 18:41-45), az Úr próbára tette hitét, de ő ennek ellenére is állhatatosan megismételte kérését. Hétszer imádkozott buzgón, s még mindig nem volt arra utaló jel, hogy kérése meghallgatásra talált volna. Mégis, erős hittel sürgette kérését a kegyelem trónja előtt. Ha a hatodik alkalommal csüggedten feladta volna, imája nem talált volna meghallgatásra. Illés azonban mindaddig kitarzott, amíg a válasz meg nem érkezett. Istenünk füle nincs becsukva kéréseink előtt. Ha próbára tesszük szavát, az Úr meg fog tisztelni bennünket a hitünkért. Azt akarja, hogy

minden célunk fonódjon össze az Ő céljaival. Ha ez megtörténik, Isten biztonsággal megáldhat bennünket, mert nem fogjuk magunknak tulajdonítani a dicsőséget, hanem Istent dicsőítjük mindenért. Isten nem mindig felel azonnal az imánkra, hiszen ha ezt tenné, esetleg természetesnek vennénk, hogy jogot formálhatunk minden, ránk árasztott áldására és kegyelmére. Ahelyett, hogy önvizsgálatban kutatnánk, nem melengetünk-e valamilyen gonosztságot, és nem estünk-e valamilyen bűnbe, hanyagul megfeledkeznénk arról, hogy Tőle függünk, és az Ő segítsé-

gére van szükségünk.

A szolga figyelt, Illés imádkozott. A szolga hatszor tért vissza, és hatszor jelentette, hogy nincs felhő, és semmi jele sincs az esőnek. A próféta mégsem adta fel csüggedten... Amint Illés megvizsgálta a szívét, egyre kevesebbnek látta magát mind az önmaga, mind pedig Isten szemében... Amikor elérte önmaga elutasításának pontját, amikor mint egyedüli erejébe és igazságosságába, kapaszkodott a Megváltóba, a felelet megérkezett. A szolga előállt, és így szólt: „Íme, egy kis felhőcske, mint egy embernek a tenyere, jó fel a tengerből.”

Illés nem várt arra, hogy sűrű felhők tornyosuljanak az égen. Ebben a kis felhőben hite szakadó esőt látott; és hitével összhangban cselekedett... Ilyen hitre van szükség ma a világon. Hitre, amely belekapaszkodik Isten Igéje ígéreteibe, és nem tágít, amíg a Menny meg nem hallgatja.” – *Isten Csodálatos Kegyelme*, 88.

„... amikor nem tapasztalunk azonnali feleletet imáinkra, szilárdan meg kell kapaszkodnunk hitünkben, nem szabad engedni a bizalmatlanságnak, mert az elválaszt minket Istentől. Ha hitünk meginog, akkor semmit sem fogunk kapni tőle. Istenbe vetett bizalmunk legyen erős, és amikor a legnagyobb szükségünk van rá, záporként hull majd ránk az áldás.” – *Bizonyosságtételek*, 1. kötet, 115.

Isten igéje kér minket: „Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok.” (1Thessalonika 5:17,18) „És ez az a bizodalom, amellyel ő hozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket.” (1János 5:14)

Írta: JONATHAN TYLER

dottságnak olyan fajtáját találjuk, ami nem ugyanaz, mint a teljes ruhátlanság.

Mi is veszett kárba valójában, amikor Ádám és Éva bűnt követett el? Milyen titokzatos dolog takarhatta be őket? Nos, a Biblia egy kissé sejtetni enged valamit. Isten hasonlatosságára lett teremtve Ádám, és van egy érdekes vers, amely arról szól, hogyan volt Isten betakarva. „Aki körülvette magát világossággal, mint egy öltözettel, és kiterjesztette az egeket, mint egy kárpitot.” (Zsoltárok 104:2)

Ezen verset alapul véve úgy tűnik valóban volt rajta valami, nagy valószínűséggel fény öltözet. Tehát Ádám és Éva nem voltak teljesen ruhátlanok, viszont a bűnbeesés után kétségtelenül azok lettek. A változás annyira megdöbbentette őket, hogy siettek valamivel eltakarni magukat és hiábavaló fügefalevelekkel próbáltak mozgó bokrot csinálni önmagukból.

A következőt van írva rólunk: „[Ádám és Éva] megfélemltek arról a nagy szeretetről, amit Isten nyilvánított ki irántuk avval, hogy életet adott nekik, hogy egy csodálatos kertet biztosított számukra, és hogy kellemes munkával látta el őket. Megfélemltek kegyelméről és önzőnek, kegyetlennek tartották Őt. „És megnyilatkoznak mindkettőjüknek szemei és észrevevők, hogy mezítelenek.” (1Mózes 3:7) Az őket körülvevő fényöltözet eltűnt amint vétkeztek Isten ellen.” – *The Signs of the Times*, 1896. Február 13.

Nyilvánvalóan Istenre nem volt nagy hatással szegényesen kialakított álcájuk, így hát készített számukra „bőr ruhákat, és felöltöztetett őket.” (1Mózes 3:21). Ez a szó, hogy „ruha” ugyanaz, mint ami később a papság öltözetére van használva. Később majd feltárjuk, hogy

A divat története 1. Rész

Meztelenül a paradicsomban

Mindenütt láthatsz valamilyen trópusi paradicsomba hívogató hirdetéseket. Gyakran ábrázolják ezeket a helyszíneket habzó kék vízzel, fehér homokkal és függőágyat tartó pálmafákkal. Hiányos öltözetben, trópusi naptól barnult emberek láthatók ezeken a reklámokon.

Isten paradicsoma Ádám és Éva számára, a Biblia elmondása szerint, az Éden kertje volt, és a következőket olvashatjuk: „Valának pedig mindketten mezítelenek, az ember és az ő felesége, és nem szégyenlik vala.” (1Mózes 2:25) Miért hagyta Isten a megteremtett embereket meztelenül? Nem törődött Isten az erkölcsösséggel?

Tudtad, hogy két különböző meztelenség van? Legalábbis ezt találjuk a Bibliában. Ez a szó van használva Mózes első könyvében Ádám és Éva meztelenségére, majd pedig Jób könyvében a bűn értelmében. „Hiszen zálogot vettél a te atyádfiától méltatlanul, és a szegényeket mezítelenekké tetted.” (Jób 22:6) Más fordítás szerint: „A mezíteleneket megfosztottad ruháiktól.” (Káldi Biblia)

Hogyan veszel le ruhát a meztelenről? Bűnbeesés előtt Ádám és Éva hogyan tudtak felöltözve lenni és ugyanakkor meztelennek neveztetni? Tovább haladva utazásunkban végig a divat történelmén mélyebbre hatolunk majd. Azonban a Szentírásban a meztelenségnek vagy elbizako-

Isten mennyire aprólékos volt a papság ruházatával kapcsolatosan, azonban ezt figyelembe véve valószínűsíthetjük, hogy ez a ruha [Káldi Biblia szerint: köntös] nem lehetett más, mint teljes hosszúságú öltözék. A szegényes fügefalevél fazontól a szép és tartós bőrruháig... nagy fejlődésnek hangzik!

A következő ruházatkodási mód a bibliai történelemben Mózes első könyvének 6. fejezetében tűnik fel: „És láták az Istennek fiai az emberek leányait, hogy szépek azok, és vevének magoknak feleségeket mind azok közül, kiket megkedvelnek vala.” (2. Vers) Ebben a versben találjuk feljegyezve a szépséggel való hivatkozást először.

Isten fiainak voltak azok nevezve, akik követték Isten Ádámnak adott utasításait. Ádám Isten fiának van nevezve Lukács 3:38-ban. Tehát azt láthatjuk itt, hogy Istent féltő és engedelmes, férjhez menni akaró nők helyett valami vonzót láttak ezekben a földi lányokban.

A Biblia vers azt mondja, hogy szépek voltak. Ne feledjük, hogy özvénz előtt, amikor genetikailag az emberek többnyire még hibátlanok voltak, senki sem volt csúnya. Az tény, hogy ma mindenki káprázatosan szebb akar lenni, mint régebben. Valójában csak három dolog van amivel a nő vonzerőt gyakorol a férfira: a szív, az arc és – ha kérkedik vele – a test. Ezen világi nők önző szíveikkel nem voltak vonzóbbak, és arcuk semmivel sem volt szebb mint az istenfélő nőké. Egyetlen további lehetőség maradt csak, mégpedig hogy

ezen világi nők az ő testükkel hivatkozzanak. Itt láthatjuk a teljes önmotogató divatjának kezdetét.

Sok istenfélő férfi hagyta el pompás körülményeit, engedve ezen csábításnak. Isten úgy alkotta meg az embert, hogy módfelett vonzó legyen a nő külsejében amint láttatni engedi magát részben vagy teljesen. Ez olyan erős vágyat kelt a férfiban, aminek ellenállni képtelenségnek tűnik. Ma a legtöbb férfi nem tud, nem akar és nem is próbál uralkodni ezen vágyon, aminek a következménye borzalmas.

Hagy javasoljak valamit a fiatal női olvasóknak: olyan barátokra van szükséged, aki a személyiséged miatt vonzódik hozzád nem pedig csak a külsőd miatt. Ha a fiatal férfiak mindig csak fejtől lefelé néznek meg, akkor őket csak a tested érdekli nem pedig a személyiséged. Természetesen, igazán könnyű testeddel való kérkedéssel férfiakat csábítani, azonban nem ők azok, akikre valóban vonzerőt szükséges gyakorolnod. Csak azért nem, mert ők néhány év múlva másik gyönyörű test után fognak epekedni. Olyan férfira van szükséged, aki arcodat nézi és személyiséged után érdeklődik. Mivel mi fiúk nagyon vizuálisak vagyunk ezért borzasztóan zavaró, ha a nők testükkel kérkednek.

Időnként nagy küzdelmünk van, amikor egy nő mély dekoltázzsal vagy rövid szoknyában halad el mellettünk. Ez nem csak a bőr látványa miatt van. Testhez álló nadrág, blúz, rövidnadrág, de még szoknya is arra veszi rá gondolatainkat, hogy olyan dolgok után menjünk, ami csak házasság után javasolt. Újra és újra látok olyan fiatal nőket, akik szűk ruhába felöltözve jönnek

el az összejövetelekre és körzsongják őket a fiatal férfiak, de még néhány idősebb is. Majd egy vagy két év múlva sokkal helyénvalóbban felöltözve jön el, de akkor már majdnem figyelmen kívül hagyja az előbbi csoport.

Nem azt mondom, hogy aki szerényen van öltözve azt nem veszik figyelembe. Csak arról beszélek, hogy milyen barátság értelmesebb, erősebb és jó gyümölcsöt termő. Akik Istennek tetszően próbálnak élni, azok próbálnak megállni a kísértésekben – és ha te vagy a kísértés, akkor elveszíthetsz egy jó barátot vagy esetleg egy jó férjet.

Ma a divat jobbára a szexi külsőről szól. Mit jelent szexinek lenni? Oly módon öltözködni, amit látva, a férfiak legtöbbszörében vágy ébred a szexuális kapcsolatra. Jézus világosan kijelenti Máté evangéliumában, hogy látszani és testi vágyat táplálni bűn. „Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében.” (Máté 5:28)

Talán néhányan így vélekednek: „Nos, az nem az én problémám, ha öltözködésem miatt valaki kísértésbe kerül.” Akkor avval sincs semmi gond, ha a saját szesziföldénkben pálinkát készítünk és eladjuk? Elvégre nem erőszakolsz senkit arra, hogy igyon – igaz? Pál apostol ad néhány jó tanácsot, hogy miként éljük életünket. „De meglássátok, hogy ez a ti szabadságtok valamiképpen botránkozásukra ne legyen az erőteleneknek.” (1Korinthus 8:9) Isten elé tudsz-e állni az ítélet napján ha azt írták a könyvbe rólad, hogy egyik felebarátod bűnbe esett mert te a gyülekezetben szexi ruhát viseltél?

A TÍZ LEPRÁS

Írta: Daniel Lee

„És lőn, mikor [Jézus] útban vala Jeruzsálem felé, hogy ő Samariának és Galileának közepete méne által. És mikor egy faluba beméne, jöve elébe tíz bélpoklos férfi, kik távol megállának: És felemelék szavokat, mondván: Jézus, Mester, könyörülj rajtunk! És mikor őket látta, monda nékik: Elmenvén mutassátok meg magatokat a papoknak. És lőn, hogy míg odamenének, megtisztulának. Egy pedig ő közülök, mikor látta, hogy meggyógyult, visszatére, dicsőítvén az Istent nagy szóval; És arczzal leborula az ő lábainál hálákat adván néki: és az Samariabeli vala. Feelvén pedig Jézus, monda: Avagy nem tízen tisztulának-é meg? A kilencze pedig hol van? Nem találkoztak akik visszatértek volna dicsőséget adni az Istennek, csak ez az idegen? És monda néki: Kelj föl, és menj el: a te hited téged megtartott.” (Lukács 17:11-19)

Leprásnak lenni, egy borzalmas betegség. Mózes harmadik könyvének 13:45,46. verseivel összhangban tisztátalannak tekintették őket és avval a véleménnyel voltak, hogy Izrael táborán kívülre kell rekeszteni az illetet. A megfertőzöttek mindenkitől meg kellett tartania a száz lépés távolságot. Mózes harmadik könyvének 14. részében olvashatjuk, hogy kijelölt városokban csak a pap volt feljogosítva arra, hogy tisztának vagy tisztátalannak jelentsen ki valakit.

A Lukács 17. részében elmondott tapasztalatban tíz leprás kiált fel Jézushoz, „Mester, könyörülj rajtunk!” Rekedt, szomorú kiáltásukkal magukra hívták a nagy Gyógyító figyelmét. Nem volt veszteni valójuk avval, hogy segítséget kérnek, hiszen teljesen reménytelen helyzetben voltak. Csupán csak szokatlan volt mások számára, hogy ilyet tettek. Nyomorúságban az emberek inkább imádkoznak, mint máskor, habár nem azért hogy hálát adjanak. Ha váratlan csapás éri az embert, mint például tűz, hajótörés, baleset és így tovább, akkor azok akik sokáig elutasították térdük meghajlítását és azok akiknek szájuk átkozódott, azonnal a legnagyobb buzgósággal kegyelemért könyörögnek.

1665-ben a londoni nagy dögvész idején, amikor több mint 100 000 ember elpusztult, nem volt elegendő lelkész sem templomi istentisztelet, amely kielégíthette volna a kétségbeesett lakosság imádkozási igényét.

Krisztus könyörülete

Amikor Jézus látta a leprásokat, megszánta őket. Hiszen szíve telve van kegyelemmel és részvétellel. Mert Ő nem olyan, hogy „nem tudna megindulni gyarlóságainkon.” Megértette, hogy Ő „megkísértetett mindenkben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.” (Zsidók 4:15,16)

„Felismerjük-e önmagunkat ebben a történetben? Mint szamaritánus, Izráel gyermekeivel de Isten szövetségén kívül állóként. Mint leprás, teljes mértékben romlottan. Jézus mégis elérhetővé tette az örökkévaló papságot s így megtisztulhatunk. Nincs bűn melytől meg ne tisztíthatna. Nincs bűnös akit tisztának ne nevezhetne.

Még akkor is így van ez, ha az emberek nem ismerik fel Őt. „Az Úr szüntelenül munkálkodik az emberiség javára. Szakadatlan árasztja javait. Felkelti a beteget az enyészet ágyából, kiszabadítja az embert olyan veszélyből, melyről nem is tud, mennyei angyalokat bíz meg, hogy őrizték a szerencsétlenségtől, oltalmazzák a „dögvésztől, amely a homályban jár”, és „a döghaláltól, amely délben pusztít” (Zsolt 91:6), annak szíve mégis érzéketlen marad. A menny minden kincsét odaadta az ember megmentéséért, aki mégsem törődik Isten nagy szeretetével. Hálátlanságával bezárja szívét az Úr kegyelme előtt. A sivatagi cserjéhez hasonlóan nem vesz tudomást a kapott javakról, lelke a

puszta felperzselt helyein lakozik.” – *Jézus Élete*, 287.

Volt-e hite a tíz leprásnak?

A tíz leprás meg lett gyógyítva, megigazítva, és kegyelem által megmentve! Mindannyian kellőképpen hittek a Mester hatalmában – ezért kapták meg az egészségnek és erőnek dicsőséges ajándékát. Sajnos azonban kilenc közülük nem törődött a továbbiakkal.

Egy pedig ő közülök

„Egy pedig ő közülök”, amikor látta (megtapasztalta), hogy meggyógyult, visszament és hangoosan dicsőítette Krisztust.

Miért ment vissza az egyik?

Kegyelem által mind a tíz leprás megigazult és meg lett mentve, azonban csak ennek az egynek az érdeklődése haladt tovább, mélyebbre és közelebb Krisztushoz.

A szamaritánus

Nyilvánvalóan a kilenc zsidó volt és csak az egyik volt szamaritánus. A szamaritánus kirekesztett volt más kirekesztettek

között. Szamária lakóira, mint tisztátalanokra néztek júdeai szomszédjaik, csak azért mert generációkkal korábban elődeik asszíriaiakkal házasodtak össze és hittételeik nem voltak olyan pontosak mint a zsidóké.

A szamáriabeli leprás nem kerülhetett volna kapcsolatba a zsidó leprásokkal, ha nem lettek volna megfertőzve ilyen nyomorult betegséggel, amely megsemmisített minden faji és kasztbeli megkülönböztetést. Még ma is, a modern Jeruzsálemben, ahol a leprás betegek épületeit a Szerencsétlenség Házának nevezik, együttlaknak a zsidók és mohamedánok. Semmilyen más körülmények között nem laktának ilyen közel egymáshoz ezek az ellenséges emberek.

A lepra által jelképezett bűn átka alatt, nincs különbség között, hogy valaki magas rangú vagy alacsony, gazdag vagy szegény, férfi vagy nő, sem kultúra, sem vallás vagy egyéb kritérium szerint.

Pogányok reménysége

A szamaritánus a hitnek egy magasabb mértékét mutatta be. Amint látja, hogy meggyógyult, visszament és hálát adva arca borult az Egyetlen előtt, aki meggyógyította őt – a hatalmas és örökkévaló Főpap előtt, akinek a közbenjárása minden nemzet országhatárát átlépi. Ott azon a poros úton a hatalmas, „örökkévaló főpap” (Zsidók 4:14; 6:20) szava tette a férfit tisztábbá, mint bármely földi pap tehetne volna. Jézus azt mondta neki, „menj el: a te hited téged megtartott.” (Lukács 17:19)

Ez a férfi egyszer rátalált Jézus fenségére és szeretetére és elhatározta, hogy többet megtud ennek az Adományozónak szeretetéről. „Ennek az egynek [a leprásnak] a kedvéért, aki helyesen szerette volna felhasználni az egészség áldását, Jézus meggyógyította mind a tízet.” – *Bizonyosságtételek*, 3. Kötet, 180. Krisztus mily nagylelkű!

Kicsoda a mi Megváltónk?

„És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vét-

keinkért, békességünknek bűntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg.” (Ésaiás 53:5) Fel sem fogjuk, mekkora áldásokat kaptunk. Szenvedhetett-e volna még többet Jézus? Nyerhetett volna-e nekünk gazdagabb áldásokat? Még a legkeményebb szívnek is meg kellene lágyulnia, meggondolva, hogy értünk hagyta el a menny boldogságát és dicsőségét, értünk szenvedett gyalázatot és nyomort, kegyetlen kínzást és borzalmas halált. Ha kereszthalálával és feltámasztásával meg nem nyitotta volna előttünk a remény ajtaját, nem ismernénk mást, csak a sötétség rémségeit, a kétségbeesés gyötrelmeit. Jelenlegi állapotunkban, miközben ajándékokban és áldásokban részesülünk, fel nem érjük észszel, hogy milyen mélységekből mentett ki minket. Képtelenek vagyunk felmérni mennyivel súlyosabbak lennének bajaink, ha Jézus föl nem emelt volna, átölelve bennünket az együttérzés és szeretet karjaival.

Remélhetünk, örvendezhetünk. Közbenjárónk a mennyei szenthelyen könyörög értünk. Bocsánatot és békét nyerünk érdemeiért. Meghalt, hogy lemoshassa bűneinket, igazságos tetteibe öltöztethessen, és alkalmassá tehessen a mennyei életre, ahol majd örökké világosságban lakhatunk.” – *Bizonyságtételek, 5. kötet, 230-231.*

A kilenc leprás

Jézus kérdezte, „A kilencze pedig hol van?” Próbálta evvel kifejezni azt, hogy a hálaadásnak van valami különlegessége. Urunk nem csak gyógyítani akar bennünket; szeretne valami sokkal nagyobbat adni, mint a gyógyítás.

Megelégszünk avval, amit már eddig kaptunk? Megváltónk szeretetének megértése segít bennünket magasabb szint eléréséhez és tesz bennünket teljessé. **Tegyük fel a kérdést magunknak és egymásnak: megköszöntük valaha is igazán, amit Isten adott számunkra?** Másképpen kifejezve, olyanok vagyunk, mint aki időnként eljár a lelkészekhez és ima-

házakhoz a szabályoknak megfelelően, valamint adakozunk és imádkozunk az egyház elvárásai szerint és utána hazatérve folytatjuk ott ahol abba hagytuk?

Hálátlanság

Olasz közmondás szerint, „a hála a szív megemlékezése.”

Sajnos sokunknak nagyon gyenge az emlékezőképessége, amikor eljön a hálaadás ideje. Ha bizonyos kötelezettség lett volna előírva a kilenc számára akkor ők elfogadták volna azt, azonban **annyira izgatottak voltak afelől, hogy hazatérhetnek barátaikhoz és munkájukhoz, hogy meg sem álltak átgondolni adóságukat.** Mi megálltunk már belegondolni abba, hogy mivel tartozunk Neki, aki habár gazdag volt, de szegénnyé lett értünk – és sokkal rosszabbtól szabadított meg bennünket, mint a lepra?

„Akik jó egészségnek örvendenek, hányszor feledik a csodálatos kegyelmet, amely napról napra, évről évre rájuk árad? Nem adják meg Istennek az összes jótettéért Őt megillető hálát. Am ha betegség sújtja őket, eszükbe jut az Isten. A felépülés utáni erős vágyuk buzgó imádsághoz vezet, és ez helyes is.” – *Bizonyságtételek, 5. kötet, 230.*

„Mellékesen beszélgetni a vallásról, lelki szomjúság és élő hit nélkül imádkozni mit sem ér. A névleges hit Krisztusban, mely Őt pusztán a világ Megváltójának fogadja el, sohasem hozhat gyógyulást a léleknek. Az üdvösségre vivő hit nem csupán értelmi egyezés az igazsággal. Aki arra vár, hogy tökéletes ismeretre tegyen szert, mielőtt gyakorolná a hitet, az nem részesül áldásban Istentől. Nem elégséges hinni valamit Krisztusról; Krisztusban kell hinnünk. Az egyetlen olyan hit, melyből hasznunk származhat, személyes Megváltóként fogadja el Őt, és érdemeit a miénkké teszi. Sokan egyfajta véleménynek tekintik a hitet. A megmentő hit egyesség: akik elfogadják Krisztust, szövetségi kapcsolatba kerülnek Istennel. Az őszinte hit, élet. Az élő hit az életerő növekedését jelenti, oda-

adó bizalmat, mely által a lélek győzedelmes hatalommá válik.” – *Jézus Élete, 286.*

A kiváltság veszélye

Semmit nem jelent, hogy a tizedik leprás, aki visszatért hogy Istent dicsőítse, szamáriabeli volt – egy idegen Izráelben. Nem ez volt az egyetlen eset amikor nagyobb megbecsülésben volt része egy idegen országból valónak mint egy választott nemzetbelinek. (Lásd a római kapitány jó magaviseletét Máté 8:5-13-ban és a kananeus asszony hitét Máté 15:21-28-ban.) Gyakran a szent körön kívüliekre volt sokkal nagyobb befolyással az aminek szemtanúi voltak – Isten csodatételei – amit viszont a zsidók teljesen természetesnek vettek. Ma hasonlóan, jó dolog a hármass angali üzenet közepében felnőni, azonban ennek is meg van az a veszélye, hogy nagyon megsokkottá válnak számunkra az egyértelmű körülmények kiemelkedősége és közömbössé leszünk. A svájci gazdálkodót, aki az Alpok gyönyörűségeiben él, minden bizonytal nem hatja meg a hófödte csúcsok megdöbbentő szépsége, mint ahogy a tengeren élő matróz füleinek sem zene az óceán zúgása.

Még a kereszt története is oly megsokkottá válhat számunkra, hogy annak gazdag kegyelme sem érinti szívünket. Jézus figyelmeztet, hogy „sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában” (Máté 8:11) azok helyett, akiknek sokáig előjoguk volt velük lenni, azonban annak természetességét mellékesen vették.

„Mivel fizessenek az Úrnak minden hozzám való jótéteményéért? A szabadulásért való poharat felemelem, és az Úrnak nevéért hívom segítségül. Az Úr iránt való fogadásaimat megadom az ő egész népe előtt.” (Zsoltárok 116:12-14) Ezt visszhangozza szívünk – egyedüli Megváltónk felé hálával újonnan eltelve, aki minden dolgot elérhetővé tett!

RÓKÁK

ÉS

A SZŐLŐSKERT

Írta: GERSON ROBLES

A Tazmán Mezőgazdasági és Vízügyi Minisztérium honlapján a következő jelent meg 2008. szeptember elsején: „A vörös rókát az 1870-es években vitték be Ausztráliába a vadászok szórakoztatására. Később gyorsan elterjedtek és most több mint 200 millió dollár környezeti és mezőgazdasági kárt okoznak évenként.

A kertészetekben, mint például szőlő vagy gyümölcsfeldolgozásokban tönkreteszik a termést a rókák, megrágják vagy megeszik a hajtásokat, a gyümölcsöt, és így eladhatatlanná válik. A rókának van egy különös szokásuk is, megrágják az öntöző rendszer műanyag vezetékeit és berendezéseit, amiben így sok ezer dolláros károk keletkeznek.”

Tönkreteszik a szőlőt

A bibliai idők óta nem sokat változtak a rókák. Van egy érdekes vers Énekek Éneke 2:15-ben, „Fogjátok meg nekünk a rókákat, a rókafiatat, akik a szőlőket elpusztítják; mert a mi szőlőink virágban vannak.”

Úgy tűnik, hogy ezek a kis rókák rombolást csináltak Salamon király szőlőjében. Ha te egy újságíró lettél volna abban az időben, akkor biztosan úgy gondoltad volna, hogy ez egy újságba való közlésre alkalmas anyag. Talán valahogy így nézet volna ki a cikk:

Rókák – A királyi szőlőskert kártevői

A király és menyasszonya semmit sem hagytak a véletlenre miután úgy találták, hogy világhírű szőlőjüket veszély fenyegeti.

Az egész világon gyümölcsének minőségéről híres királyi szőlőskertet nem a víz vagy nap-sütés hiánya fenyegeti, hanem a közismerten kellemetlen rókák okoznak kárt a termésben ahol csak megjelennek.

A rókák éjjeli állatok, ami azt jelenti, hogy nappal alszanak. Földalatti üregeket ásnak maguknak, és gyakran olyan helyen teszik ezt ahol kedvelt élelmük veszi körbe őket. Ilyenformán, otthon vannak a királyi szőlőkertben ezen a tavaszon.

A rókák kíváncsisága miatt veszélyben van a zsenge szőlő, mert a szezon egész termését elpusztíthatják.

Szakértők úgy gondolják, hogy a teljes növény veszélyben van a rókák miatt. Kimutatták, hogy a rókalyukak a szőlő gyökérzete alatt vannak közvetlenül, ami elgyengítheti a szőlőtőt – a zsenge szőlőszemek nem kapják meg a szükséges tápanyagot a legkritikusabb fejlődési stádiumban.

Ez a veszély indította Salamon menyasszonyát arra a kijelentésre, hogy „Fogjátok meg nekünk a rókákat, a rókafiakat, akik a szőlőket elpusztítják; mert a mi szőlőink virágban vannak.”

Bibliai rókák

Bárhon is olvasol a rókákról a Bibliában, nem találsz egyetlen jó véleményt sem róluk. Az Ószövetségben a „shual” zsidó szót a Károli Gáspár fordítás rókának mondja, de ez kétségtelenül sakált is jelent.

Sámson történetében 300 rókát (sakált) szedett össze, majd a Filiszteusok gabonájába és szőlőjébe engedte őket, tűzcsóvákat kötve farkaikhoz. Nem hiszem, hogy Sámson érdekelte volna ezeknek a rókáknak sorsa, mivel gyűlölt kártevők lehettek.

Ma némelyek nagyra értékelik szőrméjüket és farkukat, azonban ezek az állatok nagyon kártékonyak tudnak lenni és eléggé kellemetlen szokásaik vannak.

Néhány jellegzetességük:

A sakálok csapatokban vadásznak, míg a rókák magányosak és félénkek. Mindkettő dögevő – „rókáknak lesznek eledelei.” (Zsoltárok 63:11)

A sírhalom és a romlás felé haladnak: „A Sion hegyéért, hogy elpusztult; rókák futkosnak azon!” (Jeremiás Siralmi 5:18)

Közismert hogy ravaszak, okosak és fondorlatosak – „Elmenvén mondjátok meg annak a rókának: Ímé ördögöket űzők ki és gyógyítok ma és holnap, és harmadnapon elvégeztetem.” (Lukács 13:32) Az Újtestamentumban a rókát jelentő görög szó „alopex”, azt is jelenti, hogy alattomos – ez nagyszerűen fejezi ki Heródes hamis, álnok személyiségét.

Megalkuvó mindenevő állatok – aminek az a jelentése, hogy a fennmaradásért mindnet megesznek, amit csak lehet.

Nagyon kedvelik a zsenge szőlőt és a bibliai időkhöz hasonlóan kártékonyak szerte a szőlőskertben.

Isten szőlőskertje

Ésaiás mondja: „A seregek Urának szőlője pedig Izráel háza, és Júda férfiai az Ő gyönyörűséges ültetése.” (Ésaiás 5:7)

Ésaiás leírja, hogy Isten hogyan gondozza szőlőskertjét: „Felásta és megtisztítá kövektől, nemes vesszőt plántált belé, és közepére tornyot építettett, sőt benne már sajtót is vágatott.” Ezután Isten felteszi a kérdést: „Mit kellett volna még tennem szőlőmmel; mit meg nem tettem vele?” (Ésaiás 5:2,4)

Amikor Krisztus lejött a földre szintén a szőlőt használta, hogy szemléltettesse a Vele való létfontosságú kapcsolatot: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én

bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt.” Azt is mondta, hogy „Abban dicsőítitek meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete.” (János 15:5,8)

Krisztus iránti elkötelezettségünknek valóságát, jellemünk és gyümölcsünk minősége mutatja meg. Nem létfontosságú hát, hogy felügyeljünk a rókákra, amelyek a keresztény gyümölcsöket tönkreteszik?

Befejezés

Nemrég, ahogy autómatt vezettem egy vonat mellett haladtam. Mivel a vasúti pálya párhuzamos volt a főúttal, tetszett ahogyan egymás mellett tudtunk menni hosszú időn keresztül nagyjából 100 km/h sebességgel. Majd egy olyan részhez értünk ahol a vasúti sínek kissé eltértek jobbra és 10 kilométerrel később már nem lehetett látni a vonatból semmit.

Ugyanez történik életünkben ma. Mindig a kis dolgokból származnak a nagyok. Kevésnek tűnhet most az igazságtól és tisztességtől való eltérés, de aratáskor meg lesz az eredménye. Ez a kevés megteszi csendes munkáját a jellemen és idővel meg lesz az eredménye, széthordja, megrontja és elgyengíti keresztényi szőlődöt.

Figyelj a kis rókákra, a kicsinyke hibákra, az apró bűnökre. Lehet hogy nincs borzasztó nagy bűnöd, azonban megengedsz-e számos apró következetlenséget, hogy tönkretegye jellemednek szilárdságát?

ADONIRAM

1. Rész

és

Ann

Írta: B. Monteiro

inak lelkietlen elgondolásai miatt. Az emberek szükségét látták Isten kutatásának egy teljesebb élet érdekében, hogy annak értelme, célja és reménye az örökkévalóság lehessen.

Akongregacionalista lelkész fia, Adoniram Judson ragyogó értelemmel volt megajándékozva. Huszonévesen végzős diákként már két nagyon jó minőségű tankönyvet is létrehozott – egy matematikait és egy angol nyelvtan könyvet.

Míg a Rhode Island Keresztény Egyetemre járt, Adoniram szoros barátságot kötött a szabadgondolkodású osztálytársával, Jacob Eames-el. Ilyen társ befolyása alatt az a hit, amit gyermekségétől fogva tanult sajnos megromlott. Hamarosan fellázadt korábbi keresztény hite ellen és elhagyta szülei otthonát és egyházát – még a kiadói karrierjével is felhagyott világi szórakozás és mulatságok miatt. Hamarosan vándor művészek csoportjához csatlakozott.

Éjszaka a vendégfogadóban

Adoniram számára az élet kilátástalan volt. Egyik utazása alatt éjszakai pihenésre egy fogadóban állt meg. A fogadás adott neki egy szobát, de előre mentegetődzött, hogy a szobájával szomszédos helységben van egy halálosan beteg ember és talán meg is fog halni, és valószínűleg ez zavarni fogja

Abból a célból, hogy felé-resszük a gyermekben és ifjakban a rokonszenv és áldozatkészség lelkületét a távoli területeken élő milliók iránt, ismertessük meg velük ezeket az országokat és népeket! Ezen a téren sokat tehetnek iskoláinkban. Ahelyett, hogy a történelem nagy embeleinél: Nagy Sándornál, Napóleonnál stb. időznének, tanulmányozzák a tanulók olyan férfiak életét, mint Pál apostol, Luther Márton, Moffatt, Livingston és Carey, valamint a jelen missziótörekvések feltáratlan történelmét. Ahelyett, hogy megterhelnék agyukat a nevek sorával és olyan elméletekkel, amelyeknek életünkben nincs komoly jelentősége, és amelyekre az iskolán kívül

alig gondolnak, tanulmányozzanak minden országot a missziós feladatok fényében, és ismerkedjenek meg a népekkel és szükségleteikkel!" – *The General Conference Bulletin, 1902. Július 1.*

Néhány híres misszionárius neve lett megemlítve az előbb, ők olyan személyek, akiknek életét érdemes tanulmányoznunk és keresztényi neveltetésünkhöz hasznos. A felsoroltakéhoz hasonló név Judson is.

Ki volt Adoniram Judson?

Az Egyesült Államok északi részén született 1788-ban, abban az időszakban, amikor sok ember gondolkodásmódja változott meg. Sokan nyugtalanok és elégedetlenek voltak a kor híres filozófusa-

a csendet az éjszaka folyamán. És valóban úgy lett – hamarosan szánalmas nyögést, jajgatást és sóhajtozást lehetett hallani a helység felől, valamint a szenvedő embert ápolók suttogását és lépteiknek zaját.

A korai halál nem volt szokatlan ezen a vidéken, s így Adoniram nem sokat foglalkozott az ember állapotával, azonban gondolatok kezdtek kavarni a fejében, többnyire a halálról. Azon kezdett tűnődni, hogy ez az ember fel van-e készülve arra, hogy meghaljon. Most, ahogy belegondolt, önmaga, Adoniram fel van-e készülve, hogy meghaljon? Ő, aki valamikor pedáns, jólöltözött diák volt, a föld alá temetik majd, hogy a kukacok eledelje legyen? Alvását nagyon zavarták ezek a gondolatok.

Reggel amint a nap fölkel, Adoniram ment, hogy kifizesse a fogadást és mellékesen megkérdezte, hogy a beteg jobban érzi-e magát. Nemleges volt a válasz, a beteg meghalt az éjszaka folyamán. Adoniram meglepődve érdeklődött a kiléte után. A válasz: Egy fiatalember a Rhode Island Keresztény Egyetemről, akinek a neve Jacob Eames.

Megváltásra ösztönözve

Jacob Eames?! Meghalt olyan fiatalon? Elment, elment, örökre. Igen, örökre... igen, Jacob Eames-t nagyon jól ismerte Adoniram. A legnagyobb tragédia az volt, hogy életszemlélete és életmódja miatt nem is törődött az örökélettel. A Biblia világos tanításaival összhangban teljesen valószínű volt, hogy ő elveszett. Nincs reális esélye annak, akinek ennyi a hite, aki ennyire van összhangban a Teremtővel, mint ez a fiatalember volt, sem annak, aki ilyen pogány tudatlanságban hal meg. A bizonyítékok egyértelműen azt mutatták, hogy elutasította Istent, Jézus Krisztust és a megváltást.

„És mi lesz velem?” Gondolkodott Adoniram. „Folytas-

am ugyanazt az utat, mint a barátom, míg csak meg nem érkezek ugyanahhoz az állomáshoz?” Adoniram megértette, hogy egyetlen reménysége a megváltáshoz egyedül csak az Üdvözítőben, az Úr Jézus Krisztusban lehet.

Azonnal visszatért szülei otthonába új energiával és új ambíciókkal. Növekedni kezdtek azok a magvak, amelyek gyermekkorában lettek szívébe vetve. Megtért lélek lett, és más lelkekért viselt új terheket.

Szolgálatra elhivatva

„Minden igaz tanítvány misszionáriusként születik Isten országába. Aki az élet vizéből iszik, az élet kútfejévé válik. Krisztus kegyelme olyan a léleknek, mint a forrás a pusztának: azért buzog, hogy mindenkit felüldítsen, és vágyat ébresszen az elveszendőben az élet vize után.” – *Jézus Élete, 154.*

Adoniram életének ezen pontján láthatjuk az első bekezdésben említett kiváló misszionáriusok befolyását. Ebben az időben az angol cipész William Carey vált közzismertté, mint az első indiai misszionárius. Megvalósította ezzel azt a lehetetlenségnek tűnő álmot, hogy elvigyék az evangéliumot egy távoli ázsiai országba is. Robert Morrison Kínában kereskedelmet és tolmácsolást színlelve titokban kínai nyelvre fordította a Bibliát. Mindkettőjüknek roppant nagy akadályokkal kellett szembesülniük egy ellenséges vidéken. Egyikük sem amerikai volt. Amennyire Adoniram tudta, még egyetlen amerikai sem hagyta el a kontinenst, hogy misszió munkát végezzen, és nem volt egyetlen szervezet sem, amelyik támogatta volna a külföldi missziót.

Adoniram Istentől jövő hívásnak érezte és a számára adatott nagy megbízatásnak. Krisztus utasítása egyértelmű volt: „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket... tanítván őket, hogy

megtartásuk mindazt, amit én parancsoltam néktek.” (Máté 28:19,20) Az Úr jelenlétének ígérete egyértelmű azok számára akik felvállalják ezt a munkát: „és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Amen!”

Szerencsére Adoniram talált néhány támogatót céljai eléréséhez, családját és egy maroknyi őszinte hívót, köztük egy diakónust, Mr. Hasseltine személyében.

Egy kérés Mr. Hasseltine-től

Adoniram végiggondolta, és elhatározta, hogy Ázsiába megy. Indulása előtt úgy érezte írnia kell egy fontos levelet Mr. Hasseltine-ak. Itt olvashatjuk:

„Meg szeretném kérdezni tőled, hogy beleegyeznél-e abba, hogy lányodtól megváljal a következő tavaszon és ne lássad őt többet ezen a földön? Vajon beleegyeznél-e, hogy elmenjen egy pogány országba és alávesse magát a misszió élet nehézségeinek és szenvedéseinek? Vajon beleegyeznél-e, hogy kitegye magát az óceán veszélyeinek, és India éghajlatának végzetes hatásainak, szűkölködésnek, aggodalomnak, megaláztatásnak, bántalmazásnak, üldözésnek és talán még az erőszakos halálnak is? Beleegyezel-e mindezekbe, Krisztusért, aki elhagyta mennyei otthonát és meghalt lányodért és érted, meghalt a halhatatlan átkozott lelkek miatt, meghalt Sionért és Isten dicsőítésére.”

Néhány barátja örülségnek nevezte kérését. Azonban Ann szülei lányukra hagyták a döntést. A fiatal lány sokat gondolkodott a kihíváson és hogy elfogadja-e. Végül is Jézus utasította tanítványait, hogy kettesével menjenek – és milyen nagyobb vállalkozásra vágyhatna egy keresztény fiatal pár? Az „Ifjúsági Hírnök” következő számában olvashatod a folytatást.

A fiatalok általában

egészségesek. Mint ismeretes a fiatalok általában egészségesek. De tudad-e, hogy a gyermekkori egészségtelen szokások miatt meg is betegedhetsz, mire eléred a húszas éveket, de lehet, hogy még korábban is. Rossz dolog az élet ezen korai szakaszában betegség miatt elveszíteni az életkedvet!

A legújabb tudományos felfedezések alátámasztják, amit a Prófétaság Lelke mindig is mondott számunkra. A napfény a természet egyik legnagyobb gyógyító eszköze. Az Egyesült Államokban az Orvostudományi Intézet gyermekgyógyászati irányító csoport legutóbbi javaslatára szerint a gyermekek és tinédzserek D vitamin szükséglete 400 egység. Ez kétszer akkora mennyiség, mint ahogyan korábban azt sokan elegendőnek vélték. Köztudott, hogy ennek a létfontosságú vitaminnak legjobb forrása a napfény, mert ha napfény éri a bőrt, akkor a szervezet állítja elő azt. Az ihletés tolla érdekes dolgot hoz felszínre:

„A kik összekapcsolják a hasznos munkát és a tanulmányozást azoknak nem szükséges tornagyakorlatokat végezniük. A szabadban végzett munka tízszer nagyobb hatással van az egészségre, mint a beltéri. A gépésznek és a földművesnek is van testmozgása, azonban a földművesé egészségesebb. Semmi más csak a természet éltető levegője és napfénye elégíti ki teljes mértékben a szervezet szükségleteit. A termőföld művelője munkájában megtalál minden mozgást, amit valaha is alkalmaztak a tornateremben. Az ő tornacsarnokuk a szántóföld. Az égbolt a tető és a kemény föld

a padló. Itt szánt, kapál, vet és arat. Figyeld meg amint „aratási idején” kaszál és gyűjt, hajítja és forgatja, emeli és

nyomja, ledobja, megtapossa és elpakolja. Ezek a különböző mozgulatok élénkítik a csontokat, forgókat, izmokat, porcokat és az idegrendszert. Ezek erőteljes használata idéz elő teljes, mély, erős belégzést és kilégzést, amely kitágítja a tüdőt és megtisztítja a vért, eljuttatva az élet meleg áramlatát a vénákon és artériákon keresztül. Egy földműves, aki mértékletes minden szokásában, többnyire egészségnek örvend. Munkája élvezetes számára. Jó étvágya van. Jól alszik és boldog lehet.

A tevékeny földművessel szemben ellentétes azoknak a tanulóknak az állapota, akik elhanyagolják a mozgást. Zárt helységben ülnek asztaluk fölé hajolva, mellkasuk és tüdejük összeszorulva. Képtelenek teljes és mély belégzésre. Agyuk a végsőkig megterhelve mialatt testük mozdulatlan, mintha semmi konkrét dologra sem lehetne használni őket. A vér lassan áramlik keresztül a szervezeten. Láruk hideg fejük forró. Hogy is lehetne az ilyen személy egészséges?

Végezzenek megfelelő gyakorlatokat a tanulók, ami mély és teljes lélegzést vált ki, a menny éltető tiszta levegőjét juttatva a tüdőbe. Újjá fognak változni. Nem lehetetlen azt megérteni, hogy oly mértékben teszi tönkre a tanuló az egészséget amennyire figyelmen kívül hagyja a természet törvényeit.” – *Fundamentals of Christian Education*, pp. 73, 74.

Ifjúsági Hírnök

Szerkesztő: Eli Tenorio da Silva

Szerkesztői munkatárs:
Barbara Monteiro

Tervező: Daniel Lee

Az Ifjúsági Hírnök a Hetednap Adventista Reformmozgalom Generál Konferencia Ifjúsági Osztályának negyedéves kiadványa, amely ifjúságunk nevelését szolgálja a világ minden részén.

Web: <http://www.sdarm.org>

e-mail: info@sdarm.org

Az Ifjúsági Hírnök eredeti angol nyelvű változatának nyomtatását és terjesztését a Reformation Herald Kiadói Társulat végzi, 5240 Hollins Road, Roanoke, VA 24019-0240.

A kiadvány eredeti címe:
Youth Messenger

Hetednap Adventista Reformmozgalom
Magyarországi Területe, 2146
Mogyoród, Gödöllői út 201.
www.hnarm.hu

A magyar változatot készítette:
Bodnár László
Gémesi Zoltán

XXVIII. évfolyam, 1. szám
©2009. január - március

Az illusztrációk:
www.sermonview.com
www.istock.com

Az Egyetlen Akiben Bízhatasz

A szerkesztő

Írta: ELI TENORIO DA SILVA

Hányszor bíztál már, ami csalódásban végződött? Rokonokban, barátokban, társadban – mindig bízol valamiben vagy valakiben. Az emberek gyakran becsapnak minket és csalódunk. Azonban van Valaki, aki soha nem hagy cserben! Isten mindig elérhető számunkra. Míg mindenki más elhagy, Ő velünk marad! Míg az emberek a kötöttségeiket emlegetik, addig Isten mellettünk áll, hogy megerősítsen!

Viszont meg kell tegyünk a magunk részét is. Nemrég Angolában voltam és hallottam egy kutyáról, amely beleesett egy aknába és nem tudott kijönni. Az ifjúsági összejövetelről egy fiatalember megsajnálta a csavargót és ment, hogy segítsen rajta. Sokak meglepetésére a kutya a megmentésére tett erőfeszítést nem értékelte. Megharapta a fiatalembert! Nem bízott segítőjében, hiszen soha azelőtt nem látta!

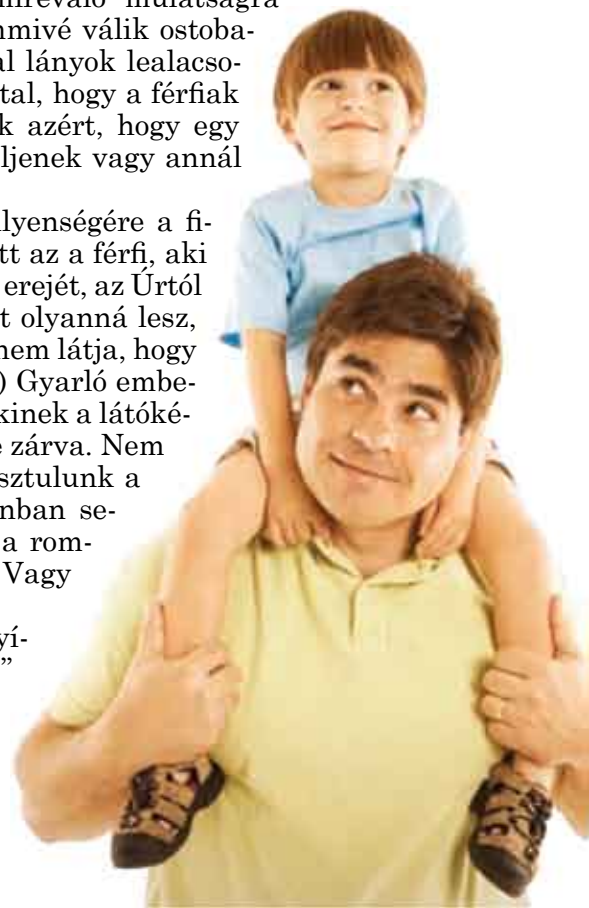
Miért tesz ilyet egy állat? Tudjuk, hogy az állatok hajlamosak a félelemre az ismeretlenekkel szemben és arra is, hogy saját területet hozzanak létre. A félelmével elkésett a kutyus. Olyan valakitől félt, aki éppen segíteni akart neki nem pedig bántani. Valamint meg akarta őrizni azt a bizonyos területet, amit ő már magáénak tudott – egy területet, amely igazából nem is volt kívánatos, mivelhogy el is pusztulhatna ott.

Gyakran mi is hasonlóak vagyunk a kutyushoz. Időnként csapdába kerülünk. Milyen csapdába? Rossz szokások, helytelen gondolatok, egészségtelen kapcsolatok – olyannal barátkozni, aki sérelmet okozhat (lelkileg vagy másként). Hasonló sajnálatos helyzetben mi is megpróbálunk létrehozni egy „saját területet” vagy egy sajátos személyiséget, amely eredetileg nem is hasonlít ránk. Mint ahogyan a kutyus az akna falainak csapdájába esett, gyakran a fiatalok is bezárják önmagukat, például bohóckodással vagy beképzeltséggel, a gyülekezet hátsó padján görnyedve s hogy másokat nevetessen, mindenkit gúnyol. Ilyen semmirevaló mulatságra vágnak! Miközben jövőjük semmivé válik ostobaságokkal. Nagyon gyakran fiatal lányok lealacsonyítják önmagukat kihívó divattal, hogy a férfiak figyelmét magukra vonják, csak azért, hogy egy nyomorúságos házasságba kerüljenek vagy annál is rosszabba.

Tekintet nélkül a csapda milyenségére a figyelmeztetés adva van: „Atkozott az a férfi, aki emberben bízik és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve! Mert olyanná lesz, mint a hangafa a pusztában, és nem látja, hogy jó következik.” (Jeremiás 17:5,6) Gyarló emberekben bízni olyan, mintha valakinek a látóképessége az akna falai közé lenne zárva. Nem látjuk, ha jön valami jó és elpusztulunk a kiszáradt pusztában. Isten azonban segítséget ajánl, hogy kiszabadít a romlás csapdájából! Engeded Neki? Vagy megharapod?

„Tekintsetek... a kútfő nyílására, amelyből kiásattatok!” (Ésaiás 51:1)

„Hagyjad az Úrra a te útadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti.” (Zsoltárok 3:5)

Imádság

Borulj le és csukd be szemed,
Hajtsd meg fejed s tedd össze kezed.
„Meghallgatlak téged”
E ként szól a Megváltó.
Közel jön míg fohászkodol;
Kérjed Őt teljes szívedből,
Mond el gondod mindenről;
Bizton lehetsz Ő fülét tartja.
Egy összekötő híd az ima,
Átvisz a másik oldalra;
Jézus áll ott bizakodva.
Kiáltásod mindig hallja.
Borulj le és csukd be szemed,
Hajtsd meg fejed s tedd össze kezed,
Biztos lehetsz, hogy megadja neked
A bocsánatot s a mindennapi kenyered.

— *Eunice Braidman* —

